

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 1**, se sídlem Vodičkova 18, 115 68 Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti event. nezákonnému zásahu žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 3. 6. 2016 se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o přestupku (aby bylo řízení o přestupku zahájeno a po řádném zjištění skutkového stavu věci a dokazování bylo vydáno rozhodnutí o něm). Ukáže-li se v průběhu řízení, že není možné vyhovět žalobě proti nečinnosti, navrhl žalobce soudu, aby žalovanému zakázal pokračovat v nezákonném zásahu spočívajícím v nezahájení řízení o přestupku. Podle žalobce byly znaky přestupku naplněny jednáním dvou osob, které se dne 1. 7. 2015 na Václavském náměstí připojily k probíhajícímu shromáždění Národní demokracie a které nesly makety šibenice s oprátkou, na nichž byly nápisy „Za vlastizradu!; EU=CCCP; už je 5 minut po 12; Lide český, povstaň“.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

Předmět ochrany ve správním soudnictví je vymezen v § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném, (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že správní soudnictví poskytuje soudní ochranu fyzickým a právnickým osobám, tj. subjektům stojícím vně státu, mimo veřejnou správu. Judikatura dovodila, že ve výjimečných případech a za určitých specifických okolností může být nositelem veřejných subjektivních práv a povinností rovněž stát reprezentovaný některou ze svých organizačních složek.

V rozsudku ze dne 11. 11. 2014, čj. 2 As 36/2004-46, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stát je právnickou osobou veřejného práva (veřejnoprávní korporací) sui generis a tam, kde nevystupuje ve vrchnostenském postavení, může být nositelem veřejných subjektivních práv a povinností, jejichž ochrany se může domáhat i u správního soudu. V rozsudku ze dne 12. 8. 2015, čj. 3 As 182/2014-34, pak Nejvyšší správní soud uvedl, „že i když nebude soudní ochrana poskytovaná státu omezena jen na případy, v nichž vystupuje jako právnická osoba ve vztazích občanskoprávních (soukromého práva), nelze jít do opačného extrému a rozšiřovat ji na všechny případy, kdy je stát (prostřednictvím nějakého svého orgánu) účastníkem správního řízení. Vztáhnout ji lze pouze na ty věci, v nichž má obdobné postavení jako ostatní právnické osoby, tedy na případy, kdy stojí jakoby vně státní moci jako jeden ze subjektů, vůči němuž je moc státu uplatňována.“

V souzené věci je tak třeba posoudit, zda stát představovaný žalobcem, tj. Ministerstvem vnitra, mohl být nečinností žalovaného (nevydáním rozhodnutí o přestupku) dotčen na nějakém svém veřejném subjektivním právu a zda se jedná o případ, kdy stát má obdobné postavení jako ostatní právnické osoby.

Tyto podmínky nebyly splněny. Žalobce jakožto ústřední orgán státní správy zde nevystupuje jako nositel veřejných subjektivních práv, jimž by měla být ze strany správních orgánů poskytnuta soudní ochrana, ale má za to, že jeho oznámení obsahující důvodné podezření ze spáchání přestupku nebylo důkladně prošetřeno; s žalovaným se rozchází v právním posouzení, zda byly jednáním osob nesoucích makety šibenic naplněny znaky přestupku a zda s nimi mělo být zahájeno správní řízení. Jde tedy o spor mezi dvěma orgány státní správy o výklad a aplikaci zákona. Vyřešení takového sporu správních orgánů jde mimo rámec působnosti správních soudů a nepředstavuje předmět ochrany ve správním soudnictví.

Pro úplnost soud poukazuje na § 66 s. ř. s., jenž upravuje zvláštní žalobní legitimaci k ochraně veřejného zájmu. Ustanovení opravňuje v něm taxativně stanovené subjekty k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu; žalobce zde hájí zájmy veřejné. Žalobní legitimaci může být v konkrétním případě nadán nejvyšší státní zástupce či veřejný ochránce práv, event. další subjekt, jemuž by toto oprávnění bylo svěřeno zákonem regulujícím řízení před správními orgány (odst. 1), nebo zvláštním zákonem či mezinárodní smlouvou, která by byla součástí právního řádu (odst. 4). Uvedená zvláštní žalobní legitimace dle § 66 s. ř. s. však na danou situaci nedopadá.

S ohledem na vše výše uvedené soud uzavírá, že v projednávané věci žalobce nevystupuje jako právnická osoba ve smyslu § 2 s. ř. s., a není tudíž aktivně legitimovaným subjektem k podání správní žaloby; jedná se o zcela zjevný nedostatek věcné legitimace žalobce, který je zjistitelný ze samotné žaloby. Soud proto podanou žalobu dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl s tím, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. září 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková